

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 1 (1892)

Δελτίον ΧΑΕ 1 (1884-1891), Περίοδος Α'

Γενική Συνέλευσις 17ης Φεβρουαρίου 1891.
Έκθεσις εξελεκτικής επιτροπής του Μουσείου

(ΧΑΕ) ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

doi: [10.12681/dchae.1499](https://doi.org/10.12681/dchae.1499)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ (ΧΑΕ). (1892). Γενική Συνέλευσις 17ης Φεβρουαρίου 1891. Έκθεσις εξελεκτικής επιτροπής του Μουσείου. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 1, 81–83.
<https://doi.org/10.12681/dchae.1499>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Γενική Συνέλευσις 17ης Φεβρουαρίου 1891. Έκθεσις
εξελεκτικής επιτροπής του Μουσείου

Δελτίον ΧΑΕ 1 (1884-1891), Περίοδος Α' • Σελ. 81-83

ΑΘΗΝΑ 1892

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

17ης Φεβρουαρίου 1891

Προεδρεύων ΓΡ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

[Κατά ταύτην ἐξελέγη εἰδικὴ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Κ. Γ. Ζησίου, Π. Καστρομένου καὶ Ἰω. Σβορώνου πρὸς ἐξέλεξιν τοῦ Μουσείου, ἧτις καὶ ἀπηύθυνα τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην ἔκθεσιν. Ἐπαναληφθεῖσας τῆς ψηφοφορίας σήμερον ἕνεκα τῆς ἀκυρώσεως τῶν ἐκλογῶν κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρᾶσιν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατηρτίσθη ὀριστικῶς ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος ὁ κ. Ἀριστείδης Παππούδωφ, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἰωάννης Σακκαλιῶν, Γενικὸς Γραμματεὺς ὁ κ. Κ. Δ. Καπράλος, εἰδικὸς ὁ κ. Ν. Διαμάντης, Ταμίας ὁ κ. Κλεάνθης Ζάνος, Διευθυντὴς τοῦ Μουσείου ὁ κ. Γ. Λαμπάκης καὶ Σύμβουλοι οἱ κ.κ. Δ. Μεσσαλᾶς, Α. Πασπάτης, Δ. Στεφάνουκ Σκυλίτσας, Γ. Βρούτος καὶ Σ. Κατζίγιαννόπουλος. — Εἶτα ὁμοφώνως ἡ Γεν. Συνέλευσις τῇ προτάσει τοῦ κ. Γρηγ. Μπουρνιά ἐκφράζει θερμὰ συγχαρητήρια τῷ Διευθυντῇ τοῦ Μουσείου κ. Γεωργίῳ Λαμπάκῃ διὰ τὸν ἀκάματον αὐτοῦ ζῆλον καὶ τὴν δραστηριότητα μεθ' ἧς εἰργάσθη ὑπὲρ τοῦ σεπτοῦ καθιδρύματος τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρείας.]

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 3 Μαΐου 1891

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον
τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Κύριε Πρόεδρε,

Τὴν ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 272 ἐγγράφου ὑμῶν ἐντολὴν ἐκπληρώσαντες οἱ ὑποφαινόμενοι, τοῦ κ. Κ. Ζησίου παραιτηθέντος, καὶ τὸ Μουσεῖον τῆς καθ' ἡμᾶς ἐταιρείας ἐξελέγξαντες, ὑποβάλλομεν ἐνώπιον ὑμῶν τὸ πόρισμα τῆς ἐργασίας ἡμῶν ταύτης.

Σχόντες ὑπ' ὄψει τοὺς δύο καταλόγους ἐν οἷς ἅπαντα τὰ ἐν τῷ Μουσείῳ εἰσὶ καταγεγραμμένα, τὸν πρῶτον ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 1—838 καὶ τὸν δεύτερον ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 839—911 καὶ παραβάλλοντες τὰ ἐν αὐτοῖς ἀναγραφόμενα

πρὸς τὰ ἐν ταῖς προθήκαις τοῦ Μουσείου κείμενα ἀντικείμενα τέχνης εὔρομεν ταῦτα ἐν τάξει, πλὴν δύο ἀντικειμένων ἅτινα δὲν ὑπάρχουσιν, ἤτοι τῆς ὑπ' ἀριθ. 10 Μεσαιωνικῆς πόρτης καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 291 βιβλίου ἐντύπου *Οἱ οἴκοι τῆς Θεοτόκου* καλουμένου, ἀμφοτέρω δὲ ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τοῦ Μουσείου κ. Γ. Λαμπάκη δωρηθέντα τῇ Ἐταιρείᾳ. Ἀμφοτέρων τῶν ἀντικειμένων τούτων τὴν ἔλλειψιν προεδήλωσεν ἡμῖν ὁ ἔφορος τοῦ Μουσείου.

Ἐλλειψιν παρετηρήσαμεν ἐν τοῖς ἄνω μνημονευθεῖσι καταλόγοις, τὴν μὴ πάντοτε ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἀναγραφόμενων τοῦ Μουσείου ἡμῶν ἀντικειμένων, ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου, ὑπαρχόντων δύο ὁμοίων τοιούτων—καὶ τοιαῦτα ὑπάρχουσι—καθίσταται δύσκολος ἡ ἐξέλεξις. Ἐν γένει ὅμως μεγίστη καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ κ. ἐφόρου πρόνοια περὶ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν τοῦ Μουσείου ἡμῶν, ὅπερ χάρις τῷ κ. Λαμπάκῃ ὁσημέραι πλουτίζεται εἰς πάντα τὰ τῆς Χριστιανικῆς τέχνης εἶδη, ἐφ' ᾧ καὶ δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐκφράσωμεν αὐτῷ δημοσίᾳ τὰ συγχαρητήριά μας προτρέποντες αὐτόν, ἵνα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἔχηται τῆς αὐτῆς προθυμίας περὶ τὴν ἐφορείαν τοῦ Μουσείου.

Εἰς ἐξέλεξιν τῶν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐν Μονάχῳ Ἀκαδημίας τῶν Ὁραίων Τεχνῶν κ. Θειρσίου, δωρηθέντων πάνυ ἀξιολόγων προσχεδιασμάτων μεγάλων ἀγιογραφιῶν δὲν προέβημεν, ἅτε μὴ εἰσέτι αὐτῶν ἐν καταλόγοις καταγραφέντων. Συνιστῶμεν ὅμως νὰ ληθῆ ὡς τάχιον φροντίς περὶ συντηρήσεως καὶ ἐκθέσεως αὐτῶν, ὡς ἀποτελούντων καθ' ἡμᾶς τὸ σπουδαιότερον ἴσως μέρος τῆς ὅλης συλλογῆς.

Τὰ ἐκ διαφόρων δωρεῶν προερχόμενα νομίσματα εὔρομεν διατηρούμενα οὐχὶ ὡς ἐδωρήθησαν ἕκαστα, ἀλλ' ἅπαντα ἀνχμεμιγμένα ἐν ἐνὶ κιβωτιδίῳ δι' ἕκαστον μέταλλον. Πρὸς δὲ εὔρομεν αὐτὰ ἐν τοῖς καταλόγοις σημειούμενα μόνον κατ'

ἀριθμὸν ἄνευ οὐδεμιᾶς περιγραφῆς, ἀποδόσεως, ἢ κατατάξεως. Ἐπομένως πᾶσαν ἐξέλεγχιν αὐτῶν ἐθεωρήσαμεν ἐντελῶς ἄσκοπον καὶ ἀδύνατον. Ὁ ἐπιτροχάδην ἐξετάσας αὐτὰ νομισματογνώμων ἐξ ἡμῶν, ἀπεφάνθη, ὅτι ἅπαντα μὲν σχεδὸν τὰ χρυσᾶ εἰσὶ κίβδηλα τῶν δὲ χαλκῶν τὰ πλείστα ἐντελῶς ἄχρηστα, ἀνάξια λόγου ἢ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντα πρὸς Μουσεῖον Χριστιανικῆς Τέχνης. Οὐχ ἤττον ὁμως μεταξὺ τῶν τελευταίων εὔρε καὶ τινα ἀξιόλογα καὶ δυνάμενα νὰ ὦσιν εὐχρηστα εἰς νομισματικὴν συλλογὴν. Φρονοῦμεν δέ, ὅτι ἅπαντα τὰ νομίσματα ταῦτα καὶ τὰ τυχὸν κατόπιν προσκτηθησόμενα πρέπει νὰ ἀποσταλῶσιν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας—ὡς καὶ ἄλλαι ἐταιρεῖαι ἔπραξαν—εἰς τὸ Ἐθνικὸν Νομισμ. Μουσεῖον—ἵνα τὰ ἐξ αὐτῶν εὐχρηστα κατατεθῶσιν ἐν αὐτῷ ὡς δωρεὰ τῆς Χριστιανικῆς Ἑταιρείας, ἐκφραζομένης συγχρόνως ὑπ' αὐτῆς τῆς εὐχῆς, ἵνα τὸ Ἐθνικὸν τοῦτο Μουσεῖον σχηματίσῃ ἐκ τῶν διπλῶν αὐτοῦ καὶ παράσχη ὡς ἀντίδωρον τῇ Ἑταιρείᾳ μικρὰν συλλογὴν νομισμάτων σχεσίαι ἐχούτων πρὸς τὴν Χριστιανικὴν τέχνην.

Μετὰ τῆς προσηκούσης ὑπολήψεως

Π. ΚΑΣΤΡΩΜΕΝΟΣ

Ι. Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΣ

